

at gjøre opmærksom paa, at Reglen om, at Bøder tilfalde Statskassen, kun kan siges at gjælde i nogle Justitsfager; i Politifager kan man ikke sige, at det er en bestemt Regel. Da Udgifterne til Politivæsenet tildeels er Communernes Sag, saa antages der at være Grund til idetmindste i det Slags Sager at give Indtægten af Bøderne til Politikassen eller Communekassen. Jeg er ganske enig med den ærede Taler i, at det Retteste vilde være, at de tilfalde den Commune, hvori Dvertrædelsen skeer; men jeg har dog ikke Noget imod, at Vædringsforslaget under Nr. 7 vedtages.

N. Jensen: Jeg troer, at den høitærede Minister har fundet en Vanskelighed ved mit Forslag under Nr. 1, som maastee ikke engang er tilstede, og som i alt Fald ved en meget ringe Vædring aldeles kunde fjernes. Naar den høitærede Minister mener, at der skulde være en Strid mellem dette Forslag og det sidste Punktum af § 2, da kan jeg ikke indsee dette, idet det dog er aabenbart, at hvis man ikke vil finde sig beroliget ved, at den Udvandringssagent, der engang har mistet Tilladelsen, neppe vil falde paa at søge en ny Tilladelse, da han saa ville udsætte sig for at miste den igjen, kunde man udtrykkeligt tilføie i Lovens Bestemmelse om, at den, der engang havde mistet Tilladelsen, ikke maatte søge, eller i alt Fald først om et vist Antal Aar maatte søge den igjen. Men da Lovforslaget forbeholder Justitsministeriet Afgjørelsen af alle den Slags Spørgsmaal, seer jeg ikke, at en saadan Vædring, strengt taget, er nødvendig; skulde den imidlertid kunne berolige den høitærede Minister, vilde den jo meget let kunne indføres paa et senere Stadium af Sagens Behandling. Hvad mit Forslag til § 5 angaaer, da har den høitærede Minister jo piansynlig ikke engang gjort sig den Uleilighed at læse det rigtigt igjennem, thi den Vanskelighed, han vil finde deri, ligger aldeles ikke i dette Forslag. Den høitærede Minister talte om mit Forslag, som om det skulde gaae ud paa at fjerne den Sikkerhed, som man kunde have i Selvsikringscautioner; men derpaa gaaer det aldeles ikke ud, det rokker ikke det Mindste ved den Maade, hvorpaa Lovforslaget forlanger denne Sikkerhed stillet. Det

Æneste, som mit Forslag gaaer ud paa, er jo at slaae Størrelsen af denne Sikkerhed fast. Man har nemlig gjort gjældende, at denne Sikkerhed er ført ind i Lovforslaget for at betrygge Udvandrerne, men denne Betyggelse kan man jo ikke have, naar det skal afhænge af en Politimester, om han vil sætte den til 3,000 Rd. eller til 10,000 Rd., saaledes som Lovforslaget angiver. Vil man have Sikkerhed, maa man kunne angive den i bestemte Tal og sige, at denne Sikkerhed af den eller den Størrelse skal findes hos enhver Udvandreragent. Nu har jeg i mit principale Forslag fastsat, at denne Sikkerhed skal sættes til 5,000 Rd., som er en Mellemting imellem de Summer, som den høitærede Minister vilde give Politimesteren Frihed til at vælge imellem, men jeg har som mit subsidiaire Forslag opstillet 10,000 Rd., som er den høieste Sum, Politimesteren kan forlange stillet til Sikkerhed, saa at man i den Henseende, ved at gaae ind paa et af disse to Forslag til § 5, ikke foretager anden Forædring i Paragraphen end at man fastsætter, hvor stor den Sikkerhed skal være, som Udvandreragenten skal stille.

Justitsministeren: Hvis den ærede Forslagsstiller's Forslag vedtages, saa bliver efter min Mening — hvad jeg ogsaa tillod mig at stille i Spidsen for mine Udtalelser før — den hele Control, som man vil føre gjennem Politimesteren, intetsigende. Det forekommer mig, at det vil svække den i den Grad, at jeg med Rette kan sige, at den bliver intetsigende. Naar den ærede Taler vil give Enhversomhelst, som er uerhygtet og suldmyndig, Ret til at fordrø denne Tilladelse, hvad er saa den Control, som Politimesteren i dette Tilfælde kommer til at føre? Jeg seer meget vel, at ved det andet Forslag har den ærede Forslagsstiller villet, at Politimesteren ikke skulde afgive Skjøn om, hvorledes Cautionen skulde stilles. Begge Forslag ere saaledes rettede mod et af de væsentligste Grundlag i Lovforslaget, nemlig at Controlen skulde føres igjennem Politimesteren; men jeg har den Tillid til Politimesteren — og jeg troer med Føie —, at han vil vise Omhu og Omsigt ved at udbøve denne Control, og maa derfor holde paa den.